

Saa kunde jeg ønske at stille et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister. Vi vide jo alle, at der for Tiden hersker Strejke i England, og vi vide, at Kulforraadene mange Steder ere meget mangelfulde. Jeg kunde ønske at høre af den højtærede Minister, hvordan det stiller sig med Kulforraadene her for Statsbanerne, om vi have Udsigt til her i Landet at ride den Storm af, som truer, om man fra Statsbanernes Side har sikret sig saaledes, at der er Udsigt til, at vi kunne gennemføre vor Trafik uden Afbræk. Endvidere kunde jeg ønske, at den højtærede Minister her i Tinget gav en nærmere Fremstilling af det Uheld, som skete ovre ved Aarhus for nogle Dage siden. Det er jo alle ærede Medlemmer bekendt, at et Tog, som skulde køre Syd paa, i Stedet for kørte Nord paa, og at det kom ud i Nærheden af Brabrand, uden at nogen af de paagældende Funktionærer opdagede Fejlen. Det var jo et meget kedeligt Uheld, idet det aabenbarer, synes det mig, at de paagældende Funktionærer have været ret sorgløse og tankeløse med Hensyn til, hvad de foretog sig; thi det er dog ret mærkeligt — der er jo i Virkeligheden flere om Skylden her —, at forskellige Funktionærer aldeles ikke opdage, at et Tog kører i forkert Retning. Der er allerede i Pressen fremkommet enkelte Oplysninger; men for saa vidt den højtærede Minister er i Stand til at give forøgede, nye Oplysninger om dette Forhold, tror jeg, det vilde være i Tingets Interesse at modtage disse Oplysninger.

Endelig skal jeg, som tidligere antydet, slutte med at omtale et Forhold vedrørende det Ændringsforslag, som er stillet af nogle ærede Medlemmer om en Anmærkning om at bygge Lokomotiver paa indenlandske Værksteder. Jeg skal, som jeg sagde før, ikke udtale mig om selve Ændringsforslaget — det skal jeg forbeholde mig senere at gøre —, men jeg kunde have Lyst til allerede paa nærværende Tidspunkt at give en saglig Udredning af, hvorledes det Forhold har artet sig i de foregaaende Aar. Det er et Spørgsmaal, der har været paa Dagsordenen i flere Aar. Man fremstiller det her i Tinget, som oftest paa den Maade, at det, man her vil søge iværksat, Bygning af Lokomotiver paa indenlandske Værksteder, er noget ganske nyt. Man søger at fremstille det, som om det er et ganske nyt Forsøg, her skal gøres. Det er fuldkommen urigtigt. Forsøget er gjort tidligere. Jeg skal her minde om, at første Gang Statsbanerne henvendte sig til danske

Fabrikker var i Slutningen af 1897. Da henvendte man sig til 4 Aktieselskaber her i Landet, nemlig Burmeister og Wains Maskin- og Skibsbyggeri, Aktieselskabet „Titan“, Helsingørs Jernskibs- og Maskinbyggeri og endelig til Smith, Mygind & Hüttemeier. Men i 1897 førte disse Henvendelser ikke til noget; først i Aaret 1899 kom der et Resultat ud af Sagen, idet Smith, Mygind og Hüttemeier i det Aar fik overdraget Bygningen af to Rangerlokomotiver, og A/S „Vulkan“ i Maribo ligeledes fik to Lokomotiver til Bygning; altsaa i dette Aar blev der bygget 4 Rangerlokomotiver her i Landet. De paagældende Fabrikker skulde have Udlandets Licitationspris, 25,000 Kr. plus Indførselstold, 1,000 Kr.; de paagældende Fabrikker fik saaledes i det paagældende Aar 26,000 Kr. for at bygge de Lokomotiver. Det vil altsaa sige, de fik ingen Overpris ud over den, som var en Følge af Toldloven. I 1900 var der saa en offentlig Udbydelse af Bygning af Lokomotiver; Firmaet Smith, Mygind & Hüttemeier indgav Tilbud paa 5 Rangerlokomotiver paa 38,000 Kr.; „Vulkan“ i Maribo havde givet det samme Tilbud, men da man ikke godt kunde dele denne Leverance, gik den til Smith, Mygind & Hüttemeier, der fik de 5 Rangerlokomotiver til en Pris af 38,000 Kr., til Trods for, at der det paagældende Aar fra Udlandets Side var givet Tilbud om at bygge Lokomotiverne for 34,500 Kr. Smith, Mygind & Hüttemeier fik altsaa i det paagældende Aar en Overpris af 3,500 Kr. foruden den, som var en Følge af Toldloven. Man skulde saa mene, at naar det først, som det hedder, var kommet godt i Gang, kunde de klare sig selv. I 1901 indgav de paagældende Fabrikker Tilbud igen paa Iltogs- og Godslokomotiver, „Vulkan“ tillige paa Rangerlokomotiver. Men i 1901 vare Fabrikernes Tilbud fra 35 til 50 pCt. dyrere end Udlandets Tilbud, til Trods for at de vare komne godt i Gang. Under disse Forhold, naar Prisen fra Udlandets Side var indtil 50 pCt. lavere, fandt man ikke fra Mynighedernes Side, at man kunde give de indenlandske Fabrikker Leverancen. 1902 indgav Smith, Mygind & Hüttemeier og „Vulkan“ i Maribo Tilbud paa Rangerlokomotiver. Begge Tilbud vare paa 38,000 Kr., men samme Aar var der fra et tysk Firma indgivet Tilbud om at bygge Lokomotiverne for 22,220 Kr., det vil sige 15,780 Kr. lavere pr. Lokomotiv eller 71 pCt. lavere. Under saadanne Forhold var det ogsaa givet, at det var ganske umuligt at